

Οι Επιστολές του Παύλου από τη φυλακή
Μάθημα 5^ο
Ο Παύλος και οι Φιλιππίσιοι

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

II. ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

- A. Η σχέση Παύλου και εκκλησίας των Φιλιππίων
- B. Τα παθήματα στη φυλακή
- Γ. Τα ζητήματα στους Φιλιππίους
 - 1. Ανησυχία για τον Παύλο
 - 2. Προβλήματα στην Εκκλησία

III. ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

- A. Χαιρετισμός
- B. Ευχαριστίες
- Γ. Προσευχή
- Δ. Κυρίως τμήμα
 - 1. Η εγκαρτέρηση του Παύλου
 - 2. Προτροπές εγκαρτέρηση
 - 3. Επιβεβαίωση επιμονής
- E. Τελικοί Χαιρετισμοί

IV. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

- A. Σύγχρονη εφαρμογή
 - 1. Ορισμός
 - 2. Αναγκαιότητα
 - 3. Διαβεβαίωση
- B. Νοοτροπία της εγκαρτέρησης
 - 1. Ταπεινότητα
 - 2. Αισιοδοξία
 - 3. Χαρά
- Γ. Διακονία εγκαρτέρησης

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Περιεχόμενα

Διάγραμμα – Ένα διάγραμμα του μαθήματος

Σημειώσεις – Ένα πρότυπο που παρέχει: το διάγραμμα του μαθήματος, σημειώσεις κλειδιά, αποσπάσματα και περιλήψεις του μαθήματος και χώρο για πρόσθετες σημειώσεις.

Ερωτήσεις επανάληψης - Ερωτήσεις στα βασικά περιεχόμενα του μαθήματος και χώρος για τις απαντήσεις. Κατάλληλο για το γράψιμο εργασιών και τεστ.

Ερωτήσεις εφαρμογής – Ερωτήσεις που συνδέουν το περιεχόμενο του μαθήματος με τη χριστιανική ζωή, τη θεολογία και τη διακονία, κατάλληλο για συζητήσεις σε ομάδες, γραπτές εργασίες και τεστ.

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το μάθημα και τον οδηγό σπουδών

- **Πριν δείτε το μάθημα**
 - **Προετοιμασία** – Ολοκληρώστε τα αναγνώσματα.
 - **Διαλλείματα** – Εξετάστε πού αρχίζει και πού τελειώνει το κομμάτι που ακούτε. Οι διαλέξεις έχουν συμπυκνωμένες πληροφορίες, γι' αυτό ίσως να θέλετε να κάνετε κάποια διαλλείματα. Τα διαλλείματα θα πρέπει να σχεδιαστούν σύμφωνα με τη βασική διάρθρωση των εννοιών στο διάγραμμα του μαθήματος.
- **Καθώς βλέπετε το μάθημα**
 - **Σημειώσεις** – Χρησιμοποιήστε τα τμήματα των σημειώσεων για να ακολουθήσετε το μάθημα και να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις. Πολλές από τις κύριες ιδέες συνοψίζονται ήδη στις σημειώσεις, αλλά να κάνετε και τις δικές σας συμπληρωματικές σημειώσεις. Θα πρέπει επίσης να προσθέσετε λεπτομέρειες που θα σας βοηθήσουν να θυμάστε, να περιγράψετε και να μπορείτε να υπερασπιστείτε τις κύριες ιδέες.
 - **Παύση/επανάληψη τμημάτων του μαθήματος** – Ίσως να βρείτε χρήσιμο να κάνετε παύση ή επανάληψη σε συγκεκριμένα σημεία προκειμένου να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις, να ξαναδείτε δύσκολες έννοιες ή να συζητήσετε τα σημεία που σας ενδιαφέρουν.
- **Αφού έχετε δει τα μαθήματα**
 - **Ερωτήσεις Επανάληψης** – Απαντήστε στις ερωτήσεις επανάληψης στο χώρο που υπάρχει. Τις ερωτήσεις αναθεώρησης, θα είναι καλύτερο, να τις συμπληρώσει ο καθένας μόνος του και όχι σαν ομάδα.
 - **Ερωτήσεις εφαρμογής** - Οι ερωτήσεις εφαρμογής είναι κατάλληλες για γραπτές εργασίες ή θέματα για συζήτηση. Για τις γραπτές εργασίες συνιστάται οι απαντήσεις να μην ξεπερνούν τη μία σελίδα.

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

II. ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

A. Η ΣΧΕΣΗ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ

Οι Φίλιπποι ήταν μια σημαντική πόλη της ρωμαϊκής επαρχίας της Μακεδονίας, κατά μήκος της Εγνατίας Οδού, και διέθετε ειδικό καθεστώς εντός της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Ο Παύλος είχε ιδρύσει την εκκλησία των Φιλιππών κατά τη διάρκεια του δεύτερου ιεραποστολικού του ταξιδιού ανάμεσα στο 49 με 50 μ.Χ..

Στους Φιλίππους, ο Παύλος (Πράξεις 16:12-40):

- κέρδισε την πρώτη γυναίκα προσήλυτη στον Χριστιανισμό, την Λυδία
- φυλακίστηκε για εξορκισμό.
- οδήγησε τον δεσμοφύλακα από τους Φιλίππους να πιστέψει στον Χριστό.

Η εκκλησία στους Φιλίππους ήταν φτωχή και δεν μπορούσε πάντα να βοηθήσει οικονομικά τον Παύλο. Αλλά όταν είχαν την ευκαιρία, του έδωσαν γενναιόδωρα (4:10, 18· 4:15-16).

«Ξέρετε καλά κι εσείς, Φιλιππήσιοι, πως όταν άρχισα το κήρυγμα του ευαγγελίου, μετά την αναχώρησή μου από τη Μακεδονία, με καμιά εκκλησία δεν είχα υλικές δοσοληψίες παρά μόνο μ' εσάς. Ακόμα κι όταν ήμουν στη Θεσσαλονίκη, επανειλημμένα μου στείλατε βοηθήματα για τις ανάγκες μου». (Φιλιππισίους κεφ.4 εδ.15-16)

«Μεγάλη χαρά αισθάνθηκα, χαρά που δωρίζει ο Κύριος, γιατί το ενδιαφέρον σας για μένα άνθισε τώρα ακόμη μια φορά· βέβαια, πάντοτε με σκεπτόσασταν, δεν είχατε όμως την ευκαιρία να το εκδηλώσετε.

... Καλύφθηκαν όλες οι ανάγκες μου μ' αυτά που μου έφερε ο Επαφρόδιτος από μέρους σας» (Φιλιππισίους 4:10 & 18)

«...πάντοτε, σε κάθε προσευχή μου, με χαρά προσεύχομαι για όλους σας κι ευχαριστώ το Θεό για τη συμμετοχή σας στο ευαγγέλιο από την πρώτη μέρα ως σήμερα... σας έχω μέσα στην καρδιά μου... σας λαχταρώ όλους σας με την αγάπη του Ιησού Χριστού.»(Φιλιππισίους 1:4-8).

Ο Παύλος αναφέρθηκε στους Φιλιππίσους ως τους «αγαπητούς» του — *agapētos* (2:12, 4:1) — που σημαίνει ότι ήταν οι πιο κοντινοί συνεργάτες και αγαπημένοι του φίλοι.

B. ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Σε όλη τη διάρκεια της μακρόχρονης διακονίας του, ο Παύλος πολλές φορές υφίστατο σοβαρά παθήματα (μαστιγώθηκε, ξυλοκοπήθηκε, τον κυνήγησαν, φυλακίστηκε, λιθοβολήθηκε, και τον άφησαν να πεθάνει).

Ο Παύλος περιέγραψε τον εαυτό του ότι βρισκόταν κάτω από ένα τόσο βαρύ φορτίο που δεν είχε δύναμη να το αντέξει, και μάλιστα απελπίστηκε για την ίδια τη ζωή (Β' Κορινθίους 1:8).

«Θέλουμε να ξέρετε, αδερφοί μου, για τον κίνδυνο που αντιμετωπίσαμε στην Ασία. Το μέγεθός του ήταν πράγματι υπερβολικό και ξεπερνούσε τις δυνάμεις μας, σε σημείο μάλιστα, που παραλίγο να χάσουμε και τη ζωή μας.» (Β' Κορινθίους 1:8)

Ο Παύλος αναφέρθηκε συχνά στον θάνατο σαν μια ευπρόσδεκτη ανακούφιση από τα παθήματά του (3:10).

«...να γνωρίσω το Χριστό και τη δύναμη της αναστάσεώς του, και να μετάσχω στα παθήματά του ακολουθώντας τον στο θάνατο...» (Φιλιππισίους 3:10)

Εξέφρασε την ελπίδα ότι θα επανακτούσε το θάρρος του πριν δοκιμαστεί. Η έγνοια του ήταν να τιμήσει τον Χριστό, είτε υπομένοντας τη δοκιμασία με χάρη, είτε πεθαίνοντας. (1:20-23).

«Έχω την έντονη προσμονή κι ελπίδα ότι σε τίποτα δε θα ντροπιάσω την αποστολή μου, αλλά όπως πάντα, έτσι και τώρα με πολύ θάρρος θ' αγωνιστώ, ώστε να δοξαστεί ο Χριστός με όλο μου το είναι, είτε μ' αφήσουν να ζήσω είτε με καταδικάσουν να πεθάνω.» (Φιλιππισίους 1:20)

«Γιατί για μένα το να ζω σημαίνει ζωή με το Χριστό, και το να πεθάνω είναι κέρδος. Αφού όμως η ζωή μου σ' αυτόν τον κόσμο μου δίνει την ευκαιρία για ένα καρποφόρο έργο, δεν ξέρω τι να διαλέξω. Και τα δύο με συνεπαιρνούν: Από τη μια μεριά, επιθυμώ να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο και να είμαι μαζί με το Χριστό, που είναι το καλύτερο απ' όλα» (Φιλιππισίους 1:21-23)

Όμως, σε εκείνη τη φάση της ζωής του, οι συνθήκες που βίωνε ήταν τόσο καταπιεστικές, ώστε τα οφέλη του να βρίσκεται μαζί με τον Χριστό ξεπερνούσαν την επιθυμία του να συνεχίσει τη διακονία, όπως επίσης και το μίσος του για τον ίδιο τον θάνατο.

Οι Χριστιανοί πρέπει να προσβλέπουν σε αυτό που είναι πέρα από τον τάφο για εμάς, ωστόσο, οι Γραφές διδάσκουν ότι η μακροζωία είναι η ευλογία του Θεού.

Ο ίδιος ο Παύλος αποκάλυψε τον θάνατο εχθρό (Α' Κορινθίους 15:26).

Η ψυχική κατάσταση του Παύλου ήταν βαθιά ταραγμένη στην επιστολή του προς τους Φιλιππησίους (2:27-28).

«Πραγματικά, αρρώστησε τόσο βαριά, που κόντεψε να πεθάνει· ο Θεός όμως τον σπλαχνίστηκε, κι όχι μόνο αυτόν αλλά κι εμένα, ώστε να μη δοκιμάσω τη μια θλίψη πάνω στην άλλη.» (Φιλιππισίους 2:27,28)

«Βιάστηκα, λοιπόν, να σας τον στείλω, για να τον δείτε πάλι και να χαρείτε, κι έτσι ν' αλαφρώσει και η δική μου λύπη.»

Ο Παύλος φαίνεται να έχει παλέψει με την πραγματική πιθανότητα ότι, αν και ήθελε να ζήσει για τον Χριστό, θα μπορούσε σύντομα να πεθάνει για αυτόν (1:20, 22· 2:17· 3:10).

«και τώρα με πολύ θάρρος θ' αγωνιστώ, ώστε να δοξαστεί ο Χριστός με όλο μου το είναι, είτε μ' αφήσουν να ζήσω είτε με καταδικάσουν να πεθάνω». (Φιλιππισίους 1:20).

«Αφού όμως η ζωή μου σ' αυτόν τον κόσμο μου δίνει την ευκαιρία για ένα καρποφόρο έργο, δεν ξέρω τι να διαλέξω». (Φιλιππισίους 1:22).

Γ. ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣ

1. ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ

Η εκκλησία των Φιλιππών έστειλαν στον Παύλο ένα χρηματικό δώρο με σκοπό να καλύψουν τις βιοτικές ανάγκες του μέσω του Επαφρόδιτου για να του το παραδώσει και να τον υπηρετήσει στη φυλακή (4:18).

«Ελαβα ό,τι μου στείλατε, και ήταν υπεραρκετά. Καλύφθηκαν όλες οι ανάγκες μου μ' αυτά που μου έφερε ο Επαφρόδιτος από μέρους σας και που αποτελούν προσφορά ευωδιαστή, θυσία που τη δέχεται με ευχαρίστηση ο Θεός» (Φιλιππισίους 4:18)

Οι Φιλιππίσιοι δεν ήταν εύποροι κι έτσι, αυτό το δώρο αποτελούσε σημαντική θυσία εκ μέρους τους. Παρ' όλα αυτά, το έστειλαν με προθυμία καθώς ανησυχούσαν τόσο για τον Παύλο και ήθελαν να είναι καλά.

«Θεώρησα όμως απαραίτητο να σας στείλω τον αδερφό και σύντροφό μου στη δουλειά και στον αγώνα, τον Επαφρόδιτο, που μου τον είχατε στείλει βοηθό στις δύσκολες ώρες που περνώ» (Φιλιππισίους 2:25)

Ο Επαφρόδιτος ενημέρωσε τον Παύλο σχετικά εκφράζοντας τους φόβους των Φιλιππίσιων ότι απειλείται με θάνατο, κάτι που τους επιβεβαίωσε και ο Παύλος (1:15-17·2:21).

«Μερικοί, βέβαια, απ' αυτούς κηρύττουν το Χριστό από ζηλότυπη κι ανταγωνιστική προς εμένα διάθεση... όχι με αγνά ελατήρια, νομίζοντας ότι έτσι θα προσθέσουν ακόμη μεγαλύτερη θλίψη στα δεσμά μου» (Φιλιππισίους 1:15-17)

«Όλοι φροντίζουν να κάνουν αυτά που αρέσουν στον εαυτό τους κι όχι στον Ιησού Χριστό» (Φιλιππισίους 2:21)

Οι Φιλιππίσιοι ανησυχούσαν ότι ο Παύλος θα μπορούσε να δολοφονηθεί ή να εκτελεστεί, έτσι αφοσιώθηκαν στην μεσιτική προσευχή για λογαριασμό του Παύλου (1:19-20).

«γιατί ξέρω ότι τελικά με τις προσευχές σας και με την ενίσχυση του Πνεύματος του Ιησού Χριστού θα απελευθερωθώ. Έχω την έντονη προσμονή κι ελπίδα ότι... όπως πάντα, έτσι και τώρα με πολύ θάρρος θ' αγωνιστώ, ώστε να δοξαστεί ο Χριστός με όλο μου το είναι, είτε μ' αφήσουν να ζήσω είτε με καταδικάσουν να πεθάνω» (Φιλιππισίους 1:19-20)

2. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

- Διωγμός

Αμέσως μόλις ίδρυσε την εκκλησία στους Φιλίππους, ο Παύλος είχε αντιμετωπίσει σοβαρή αντίσταση από τους Εβραίους στη γειτονική πόλη της Θεσσαλονίκης στη Μακεδονία (Πράξεις 17:5-13).

Έτσι, είναι λογικό να σκεφτούμε ότι αυτοί οι ίδιοι Εβραίοι, ή άλλοι σαν αυτούς, επίσης ταλαιπωρούσαν την εκκλησία των Φιλιππών.

«Εσείς προσέξτε μόνο να ζείτε με τρόπο αντάξιο του ευαγγελίου του Χριστού, ώστε είτε βρίσκομαι ανάμεσά σας και σας βλέπω είτε βρίσκομαι μακριά σας, να πληροφορούμαι για σας ότι είστε σταθεροί και σας ενώνει το ίδιο πνεύμα, ότι αγωνίζεστε σαν ένας άνθρωπος για την πίστη του ευαγγελίου· και ότι σε τίποτα δε σας φοβίζουν οι εχθροί σας.... Γιατί σ' εσάς δόθηκε το χάρισμα, όχι μόνο να πιστεύετε στο Χριστό, αλλά και να υποφέρετε γι' αυτόν, διεξάγοντας τον ίδιο αγώνα που είδατε να διεξάγω εγώ, και που τώρα μαθαίνετε ότι τον συνεχίζω» (Φιλιππισίους 1:27-30)

- Ψευδοδιδασκαλίες

Ο Παύλος προετοίμασε του Φιλιππίσιους να απορρίψουν κάθε ψευδή διδασκαλία που θα μπορούσε να εισχωρήσει στην πόλη τους.

Ο Παύλος προειδοποίησε ενάντια στους ψευδοδιδασκάλους που υποστήριζαν την περιτομή (3:1-3) και άλλες ψευδείς διδασκαλίες (3:18-19).

«...Το να σας γράφω τα ίδια πράγματα, εμένα δεν με κουράζει, σ' εσάς όμως δίνει σιγουριά. Να φυλάγεστε απ' αυτά τα σκυλιά· να φυλάγεστε απ' αυτούς που με τη δράση τους κάνουν κακό· να φυλάγεστε απ' αυτούς που με την περιτομή κατακόβουν τη σάρκα τους. Εμείς είμαστε οι πραγματικά περιτμημένοι...» (Φιλιππισίους 3:1-3)

«...πολλοί ζουν ως εχθροί του σταυρού του Χριστού. Το τέλος τους θα είναι η καταστροφή, θεός τους είναι η κοιλιά τους και καυχώνται για πράγματα, για τα οποία θα έπρεπε να ντρέπονται. Οι σκέψεις τους είναι προσκολλημένες στα επίγεια» (Φιλιππισίους 3:18-19)

Ο Παύλος αναφέρθηκε συγκεκριμένα σε ψευδείς διδασκαλίες που συνδύαζαν τη χριστιανική διδασκαλία με στοιχεία της ελληνικής φιλοσοφίας:

- κατάχρηση της περιτομής (Κολοσσαείς 2:11, 12)
- ασκητισμός στη διατροφή (Κολοσσαείς 2:20-23)

Ο Παύλος ανησυχούσε επίσης για τους «Χριστιανούς Ιουδαϊζοντες» από την Ιερουσαλήμ (Γαλάτες 2:11-21· Ρωμαίους 4:9-17).

Αυτοί οι Ιουδαϊζοντες προσπάθησαν να ασκήσουν πίεση στους Εθνικούς πιστούς να προσηλωθούν σε ξεπερασμένους τύπους του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκη αντίθετες με τη χριστιανική πίστη.

- Συγκρούσεις

Ο Παύλος προτρέπει δύο γυναίκες στην εκκλησία των Φιλιππίνων να επιλύσουν τη σύγκρουσή τους (2:1-3 · 4:2)

«Αν θέλετε, λοιπόν, να μου προσφέρετε μια ενθάρρυνση που δίνει η πίστη στο Χριστό ή μια παρηγοριά που προέρχεται από αγάπη· αν μετέχετε στο ίδιο πνεύμα· αν έχετε έλεος και στοργή· τότε γεμίστε την καρδιά μου με χαρά ζώντας με ομόνοια, έχοντας την ίδια αγάπη μεταξύ σας, έχοντας όλοι μία ψυχή, ένα φρόνημα. Μην κάνετε τίποτε από ανταγωνισμό ή από ματαιοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη ας θεωρεί καθένας τον άλλο ανώτερό του» (Φιλιππισίους 2:1-3)

«Προτρέπω την Ευοδία, προτρέπω και τη Συντύχη να μονοιάσουν, αφού έχουν την ίδια πίστη στον Κύριο» (Φιλιππισίους 4:2)

Έτσι, ο Παύλος αφιέρωσε ένα σημαντικό μέρος της επιστολής δίνοντας έμφαση στη σημασία της ενότητας και της αγάπης μέσα στην εκκλησία.

III. ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

A. ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Η επιστολή προσδιορίζει ότι ο Παύλος ήταν ο πρωταρχικός συγγραφέας της επιστολής και δηλώνει ότι το γράμμα προέρχεται επίσης και από τον Τιμόθεο.

Η προς Φιλιππισίους είναι η μόνη επιστολή του Παύλου που δεν εφιστά ποτέ ρητή προσοχή στην αποστολική του εξουσία.

B. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ο Παύλος εξέφρασε τις ευχαριστίες του για τους Φιλιππησίους (1:3-6):

- για τη χαρά που οι Φιλιππίσιοι του έφεραν
- προσδοκίες που αυτός έχει για την τελική σωτηρία τους

Η ευχαριστία του Παύλου δίνουν έμφαση στο βάθος της αγάπης του προς τους Φιλιππίσιους (1:7-8).

«Αυτή η σκέψη μου για όλους σας είναι δικαιολογημένη, αφού σας έχω μέσα στην καρδιά μου.... Μάρτυράς μου είναι ο Θεός πόσο σας λαχταρώ όλους σας με την αγάπη του Ιησού Χριστού» (Φιλιππισίους 1:7-8)

Γ. ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο Παύλος προσευχήθηκε οι Φιλιππίσιοι να εκδηλώνουν τη χριστιανική τους αγάπη ζώντας με τρόπο που να τιμά τον Θεό:

- διάκριση
- καλά έργα και επιμονή στην πίστη
- δόξα και έπαινο στον Θεό

Δ. ΚΥΡΙΩΣ ΤΜΗΜΑ

1. Η ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ο Παύλος υπέμεινε βρίσκοντας λόγους να είναι χαρούμενος παρά τις αντιξοότητες.

- Τωρινή Διακονία, 1:12-18α

Παρόλο που ο Παύλος υπέφερε στη φυλακή, ήταν χαρούμενος που η διακονία του εκείνη την περίοδο συνέχιζε να πηγαίνει καλά.

Ο Παύλος υπέφερε επειδή κακόβουλοι ευαγγελιστές του προκαλούσαν προβλήματα, ωστόσο χαιρόταν για το ότι κήρυτταν το αληθινό ευαγγέλιο (1:17-18).

«Οι πρώτοι διαδίδουν το χριστιανικό μήνυμα με ανταγωνιστική διάθεση κι όχι με αγνά ελατήρια, νομίζοντας ότι έτσι θα προσθέσουν ακόμη μεγαλύτερη θλίψη στα δεσμά μου· ... Και τι μ' αυτό; Ένα πράγμα έχει σημασία: Ότι με κάθε τρόπο, είτε με υστεροβουλία είτε με ειλικρίνεια, ο Χριστός κηρύσσεται. Γι' αυτό χαιρόμαι...» (Φιλιππισίους 1:16-18)

- Μελλοντική απολύτρωση 1:18β-21

Ο Παύλος επίσης βρήκε χαρά στην ελπίδα που είχε στη μελλοντική απολύτρωση και στην πιθανότητα τελικά να αποφυλακιστεί.

«...κι ακόμη περισσότερο θα χαρώ, γιατί ξέρω ότι τελικά με τις προσευχές σας και με την ενίσχυση του Πνεύματος του Ιησού Χριστού θα απελευθερωθώ... Γιατί για μένα το να ζω σημαίνει ζωή με το Χριστό, και το να πεθάνω είναι κέρδος». (Φιλιππισίους 1:18-21)

Ο θάνατος του Παύλου θα σήμαινε το τέλος της υπηρεσίας στη γη για τον Χριστό, ήταν σε θέση να δει πέρα από τον θάνατό του τη χαρά που θα υπήρχε στην παρουσία του Χριστού στον ουρανό.

- Μελλοντική διακονία, 1: 22- 26

Ο Παύλος επίσης θεωρεί την πιθανότητα μιας μελλοντικής διακονίας στους Φιλιππίσιους ως πηγή χαράς.

«Και μ' αυτή την πεποίθηση ξέρω ότι σίγουρα θα μείνω στη ζωή για χάρη όλων σας, για να σας βοηθήσω να προκόψετε και να νιώσετε τη χαρά που δίνει η πίστη. Έτσι, η παρουσία μου πάλι ανάμεσά σας θα γίνει αφορμή να μεγαλώσει εξαιτίας μου το καύχημά σας για την πίστη σας στον Ιησού Χριστό.» (Φιλιππισίους 1:25-26)

2. ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΓΙΑ ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗ

Ο Παύλος δίνει οδηγίες στους Φιλιππίσιους να παραμένουν πιστοί στον Χριστό και να ζουν υποδειγματικές ζωές, ακόμα και εν μέσω απελπιστικών καταστάσεων.

- Η σημασία της εγκαρτέρησης, 1:27-2:18

Ο Θεός είχε σχεδιάσει τη δοκιμασία αυτή εκ μέρους του Χριστού ως μέσο για να τους ευλογήσει, συνεπώς, ήταν ζωτικής σημασίας να υπομείνουν αυτές τις δύσκολες στιγμές.

«...να πληροφορούμαι για σας ότι είστε σταθεροί και σας ενώνει το ίδιο πνεύμα, ότι αγωνίζεστε σαν ένας άνθρωπος για την πίστη του ευαγγελίου·²⁸ και ότι σε τίποτα δε σας φοβίζουν οι εχθροί σας... Γιατί σ' εσάς δόθηκε το χάρισμα... να υποφέρετε γι' αυτόν» (Φιλιππισίους 1:27-29)

Οι πιστοί είμαστε ενωμένοι με τον Χριστό, όταν υποφέρουμε, υποφέρει και Αυτός, και αυτό δεν ήταν απλώς ένα μέσο συμπλήρωσης των καθορισμένων παθών · ήταν επίσης ένα έμβλημα τιμής.

«Να υπάρχει μεταξύ σας το ίδιο φρόνημα που είχε κι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος,... ταπεινώθηκε θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού. Γι' αυτό και ο Θεός τον ανέβασε πολύ ψηλά και του χάρισε το όνομα που είναι πάνω απ' όλα τα ονόματα». (Φιλιππισίους 2:5-9)

Ο Ιησούς υπέμεινε με τη θέλησή του παθήματα και κακομεταχείριση για τη βασιλεία του Θεού, ώστε να ωφελήσει την εκκλησία και έτσι, η ανταμοιβή για τη θυσία Του ήταν ανυπολόγιστα μεγάλη (2:5-9).

«Αλλά κι αν ακόμα προσφέρω τη ζωή μου σπονδή στη θυσία και στη λειτουργία που επιτελώ για χάρη της πίστεώς σας, χαίρομαι γι' αυτό και μοιράζομαι τη χαρά μου αυτή με όλους σας. Το ίδιο κι εσείς, χαρείτε κι ενώσετε τη χαρά σας με τη δική μου» (Φιλιππισίους 2: 17-18)

Ο Παύλος δεν ήθελε απλώς οι Φιλιππίσιοι να υπομένουν την καθορισμένη δοκιμασία, αλλά να χαίρονται εν τω μέσω αυτής, χάρη στις ευλογίες που αυτή χαρίζει σε αυτή την ζωή και στην επόμενη.

Ο Παύλος ενθάρρυνε τους πιστούς να επικεντρώνονται στις ανταμοιβές των παθημάτων τους από τον Θεό ώστε να έχουν τη δύναμη και το κουράγιο να υπομένουν.

- Βοήθεια για την εγκαρτέρηση, 2:19-30
Οι Φιλιππίσιοι είχαν στείλει τον Επαφρόδιτο να διακονήσει τον Παύλο.

Η εκκλησία των Φιλιππών ανησυχούσε για τον Επαφρόδιτο γιατί είχε αρρωστήσει, έτσι ο Παύλος τον έστειλε τον πίσω με σκοπό να τους καθησυχάσει.

Αν και ο Τιμόθεος διακονούσε τον Παύλο, ο Παύλος περίμενε να είναι σε θέση να τον στείλει για να βοηθήσει τους Φιλιππίσιους στο κοντινό μέλλον.

«έχω μάλιστα πεποίθηση στον Κύριο ότι κι εγώ ο ίδιος θα έρθω σύντομα» (Φιλιππισίους 2:24)

Ο Παύλος «εμπιστεύτηκε» (πέποιθα) ότι θα αποφυλακιζόταν και θα μπορούσε να διακονήσει τους Φιλιππησίους.

- Παραδείγματα εγκαρτέρησης, 3:1-16

Όταν ο Παύλος πίστεψε στον Χριστό, έπαυσε να εμπιστεύεται τις κοσμικές αξίες για να κερδίσει την εύνοια και την ευλογία τού Θεού και είχε αρχίσει να βασίζεται μόνο στον Χριστό (3:4-6).

«...Αν κάποιος άλλος νομίζει ότι μπορεί να καυχηθεί γι' αυτά, εγώ πολύ περισσότερο: Περιμνήθηκα βρέφος οχτώ ημερών· γεννήθηκα Ισραηλίτης από τη φυλή Βενιαμίν· Εβραίος γέννημα θρέμμα· ως προς την εξήγηση του νόμου ανήκα στους Φαρισαίους· καταδίωκα με ζήλο την εκκλησία και ήμουν άμεμπτος σε ό,τι αφορά την τήρηση του νόμου.» (Φιλιππισίους 3:4-6)

Ο Παύλος αρνήθηκε να βασιστεί στις αξίες του κόσμου και βασιζόταν μόνο στην αξία του Χριστού, την οποία πιστώθηκε από τον Θεό μέσω της πίστης.

Όλοι όσοι ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στον Χριστό πρέπει να υπομένουν στην πίστη με στόχο να αποκτήσουν αιώνια ζωή, ζώντας άγιες ζωές (3:12-16).

Αν δεν υπομένουμε μέχρι τέλους ώστε να διατηρήσουμε την πίστη μας και να ζούμε μια άγια ζωή, αποδεικνύουμε ότι η πίστη μας ήταν ψεύτικη.

«Δεν ισχυρίζομαι βέβαια ότι έφτασα ήδη στο τέρμα, ούτε ότι έγινα τέλειος. Συνεχίζω όμως τον αγώνα για να κερδίσω αυτό το βραβείο, για το οποίο ήδη με κέρδισε ο Ιησούς Χριστός... κάνω ό,τι μπορώ για να φτάσω αυτά που βρίσκονται μπροστά μου. Αγωνίζομαι να τερματίσω και προσβλέπω στο βραβείο της ουράνιας πρόσκλησης του Θεού δια του Ιησού Χριστού.... Οπου κι αν έχουμε φτάσει, ας συνεχίσουμε το δρόμο που ακολουθήσαμε ως τώρα, ας έχουμε το ίδιο φρόνημα...» (Φιλιππισίους 3: 12-16)

- Προτροπές για εγκαρτέρηση, 3:17-4:9

Ο Παύλος ενθάρρυνε τους Φιλιππίσιους να μην επιτρέπουν τις ψευδοδιδασκαλίες, τις διαμάχες μέσα στην εκκλησία ή τις προσωπικές δυσκολίες να γίνονται αιτία να χάνουν την πιστότητά τους στον Θεό.

«Σας το είπα πολλές φορές και τώρα το επαναλαμβάνω κλαίγοντας, ότι πολλοί ζουν ως εχθροί του σταυρού του Χριστού. Το τέλος τους θα είναι η καταστροφή, θεός τους είναι η κοιλιά τους και καυχώνται για πράγματα, για τα οποία θα έπρεπε να ντρέπονται. Οι σκέψεις τους είναι προσκολλημένες στα επίγεια» (Φιλιππισίους 3: 18-19)

Ο Παύλος επέμενε ότι οι γνήσιοι πιστοί έπρεπε να απορρίπτουν τις ψευδοδιδασκαλίες και να υπομένουν στην πίστη και την πρακτική του Χριστιανισμού.

Ακόμα και οι γνήσιοι πιστοί χριστιανοί μέσα στην εκκλησία θα μπορούσαν να παρουσιάσουν τις δυσκολίες της εγκαρτέρησης σε άλλους πιστούς.

«Έτσι λοιπόν... μείνετε, αγαπητοί μου, σταθεροί στον Κύριο. Προτρέπω την Ευοδία, προτρέπω και τη Συντύχη να μονοιάσουν, αφού έχουν την

ίδια πίστη στον Κύριο. Ναι, παρακαλώ κι εσένα, πιστέ μου σύντροφε, να τους συμπαρασταθείς· αυτές αγωνίστηκαν μαζί μου για τη διάδοση του ευαγγελίου,...» (Φιλιππισίους 4:1-3)

Ο Παύλος ενθάρρυνε τους Φιλιππίσιους να υιοθετήσουν μια χαρούμενη οπτική και να μην επιτρέψουν στην ανησυχία να τους αποθαρρύνει.

«Να χαίρεστε πάντοτε με τη χαρά που δίνει η κοινωνία με τον Κύριο. Θα το πω και πάλι: να χαίρεστε... Για τίποτε να μη σας πιάνει άγχος, αλλά σε κάθε περίπτωση τα αιτήματά σας να τα απευθύνετε στο Θεό... Και η ειρήνη του Θεού... θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό» (Φιλιππισίους 4:4-7)

3. ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΜΟΝΗΣ

Ο Παύλος ευχαριστεί τους Φιλιππίσιους για τα χρήματα που του είχαν στείλει για να ανακουφίσουν τα δεινά του στη φυλακή αλλά η πραγματική αξία που είχαν τα χρήματα για τον Παύλο φαίνεται να ήταν συναισθηματική (4:12-14).

«Μπορώ να ζήσω και με στερήσεις και με αφθονία· έχω μάθει ν' αντιμετωπίζω κάθε φορά οποιαδήποτε κατάσταση: και να είμαι χορτάτος και να πεινώ· και να έχω περίσσευμα και να στερούμα... Καλά όμως κάνετε και μου συμπαρασταθήκατε στις δυσκολίες μου» (Φιλιππισίους 4: 12-14)

Ε. ΤΕΛΙΚΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ο Παύλος έστειλε χαιρετισμούς στην εκκλησία των Φιλιππίνων εκ μέρους των αγίων που ανήκαν στην οικία του Καίσαρα (4:22).

Η αναφορά των πιστών μέσα στην οικία του Καίσαρα ήταν ένας διακριτικός, ενθαρρυντικός τρόπος για τον Παύλο να δείξει ότι η φυλάκιση του δεν είχε εμποδίσει την υπηρεσία του ευαγγελίου. Αντίθετα,

IV. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

A. Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗΣ

1. ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο Παύλος συνέλαβε την έννοια της εγκαρτέρησης επιμονή με ιδέες της αληθινής πίστης και της δίκαιης ζωής (1:27).

«...Εσείς προσέξτε μόνο να ζείτε με τρόπο αντάξιο του ευαγγελίου του Χριστού»
(Φιλιππισίους 1:27)

Θα πρέπει να μένουμε ακλόνητοι στην αφοσίωσή μας στο ευαγγέλιο, χωρίς να εγκαταλείπουμε ποτέ την πίστη μας ότι η σωτηρία μας έχει κερδηθεί από τον Χριστό.

«Πραγματικά, όλα εξακολουθώ να τα θεωρώ μειονεκτήματα σε σχέση με το ασύγκριτα ανώτερο αγαθό που κέρδισα γνωρίζοντας τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μου... και να ενωθώ μαζί του. Δε θέλω πια τη δικαίωση που δίνει η δική μου τήρηση του νόμου, αλλά αυτήν που προέρχεται από την πίστη στο Χριστό, τη δικαίωση που προέρχεται από το Θεό και στηρίζεται στην πίστη»
(Φιλιππισίους 3: 8-9)

Ο Παύλος μίλησε επίσης γι' αυτήν ως ηθικό βίο, ως επιμονή στο να κάνουμε καλά και αξιέπαινα έργα. (2:12-13).

«Αγαπητοί μου, όπως με υπακούατε πάντοτε... Εργαστείτε με φόβο Θεού και δέος για τη σωτηρία σας... γιατί ο ίδιος ο Θεός ενεργεί σ' εσάς, ώστε και να θέλετε και να πράττετε, ό,τι είναι σύμφωνο με το λυτρωτικό του σχέδιο»
(Φιλιππισίους 2: 12-13)

Σε αυτήν τη ζωή, δεν θα αγγίξουμε ποτέ την τελειότητα αλλά υπομένουμε, λοιπόν, στα καλά έργα όταν αγωνιζόμαστε να υπακούσουμε τον Χριστό πιστά.

2. ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

«Πραγματικά, όλα εξακολουθώ να τα θεωρώ μειονεκτήματα σε σχέση με το ασύγκριτα ανώτερο αγαθό που κέρδισα γνωρίζοντας τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μου... και να ενωθώ μαζί του. Δε θέλω πια τη δικαίωση που δίνει η δική μου τήρηση του νόμου, αλλά αυτήν που προέρχεται από την πίστη στο Χριστό... με την ελπίδα να λάβω μέρος στην ανάσταση των νεκρών» (Φιλιππισίους 3: 8-11)

Αν αποτύχουμε να διατηρήσουμε την αληθινή πίστη:

- δεν θα είμαστε εν Χριστώ την ημέρα της κρίσης.
- δεν θα αναστηθούμε σε μια ζωή αιώνιας δόξας.

«Όλα να τα κάνετε χωρίς γογγυσμούς, κι επιφυλάξεις, ¹⁵ για να γίνετε άψογοι και ολοκληρωμένοι, παιδιά του Θεού αγνά, ανάμεσα σε ανθρώπους κακούς και διεφθαρμένους...Ετσι θα μπορώ κι εγώ να καυχηθώ την ημέρα της κρίσεως, ότι δεν αγωνίστηκα μάταια και δεν πήγαν χαμένοι οι κόπιοι μου» (Φιλιππισίους 2: 14-16)

Αν δεν υπομένουμε ζώντας με δικαιοσύνη, αποδεικνύουμε ότι δεν είμαστε πιστοί και έτσι δεν θα σωθούμε.

3. ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΗ

Κάθε αληθινός πιστός θα υπομείνει και στην πίστη και στη δίκαιη ζωή, έτσι ώστε η σωτηρία μας να είναι εγγυημένη.

Αυτοί των οποίων η πίστη είναι αληθινή, έχουν το Άγιο Πνεύμα, που εργάζεται μέσα τους για τη διασφάλιση της υπομονής (1:6).

«Έχω την πεποίθηση πως ο Θεός που άρχισε αυτό το αγαθό έργο σ' εσάς, θα το ολοκληρώσει ως την ημέρα του ερχομού του Ιησού Χριστού» (Φιλιππισίους 1:6)

Αν πιστεύουμε πραγματικά, δεν υπάρχει τρόπος να ξεπέσουμε από την πίστη ή τη χάρη (2:12-13).

«...εργαστείτε με φόβο Θεού και δέος για τη σωτηρία σας... γιατί ο ίδιος ο Θεός ενεργεί σ' εσάς, ώστε και να θέλετε και να πράττετε ό,τι είναι σύμφωνο με το λυτρωτικό του σχέδιο» (Φιλιππισίους 2:13)

B. ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗΣ

1. ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ

Ο Παύλος γνώριζε ότι πραγματικά είχε κάθε λόγο να στέκεται με ταπείνωση ενώπιον του Θεού. Και αφού το αποδέχτηκε, προετοίμασε τον εαυτό του να αυξηθεί από τον Θεό και να υπομείνει μέσα από τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε.

Ο Παύλος έμεινε σταθερός στον δικό του τρόπο σκέψης ακολουθώντας αυτόν του Ιησού, ο Οποίος με δική του θέληση ταπείνωσε τον Εαυτό Του για να κερδίσει ευλογίες για τον Ίδιο και για εμάς.

Ο «Ύμνος στον Χριστό» του Παύλου περιγράφει τον Χριστό κατά τη διάρκεια τριών σταδίων στο παρελθόν (2:6-11):

- Προ-ενσαρκωμένη κατάσταση – η κατάσταση του Χριστού πριν από την ενσάρκωσή του: ο Χριστός υπήρχε ως Θεός Υιός, ζώντας σε τέλεια ενότητα με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, όντας ίσος με Αυτούς σε δύναμη και δόξα.

«ο οποίος, αν και ήταν Θεός, δε θεώρησε την ισότητά του με το Θεό αποτέλεσμα αρπαγής» (Φιλιππισίους 2:6)

- ο Ένδοξος

Ο Χριστός ήταν ένδοξος - στη «φύση» ή το «σχήμα» του Θεού «μορφή».

- ο Ταπεινός

Ο Χριστός εκδηλώνει την ταπεινότητά του, μέσω της προθυμίας του να αναλάβει μια πρόσθετη μορφή ή φύση, αυτή της ανθρώπινης φύσης μας.

Η «μορφή» του Χριστού ή η «εξωτερική δόξα» Του (ίσος) ήταν η ίδια με την δόξα του Θεού, αλλά ο Χριστός άφησε τη δίκαιη δόξα, με σκοπό να ευχαριστήσει τον Πατέρα και να εξαγοράσει τη σωτηρία μας (2:6).

- Ταπείνωση - την περίοδο της επίγειας ζωής του Χριστού, ξεκινώντας με τη σύλληψή του και τελειώνοντας στο θάνατό του στον Σταυρό.

«αλλά τα απαρνήθηκε όλα, πήρε μορφή δούλου κι έγινε άνθρωπος · και όντας πραγματικός άνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού. » (Φιλιππισίους 2:7-8)

- ο Χωρίς δόξα

Αυτό σημαίνει ότι ο Υιός του Θεού παραμέρισε τη Θεϊκή Του δόξα για να λάβει τη φύση ή τη μορφή του ανθρώπου.

Ο Χριστός δεν εγκατέλειψε κανένα από τα Θεία γνωρίσματά Του, αλλά πρόσθεσε απλώς μια πλήρη ανθρώπινη φύση στην πλήρως Θεϊκή Του φύση.

- ο Ταπεινός

Επέτρεψε στον εαυτό Του να δολοφονηθεί από τα ίδια τα πλάσματα των οποίων τη μορφή είχε πάρει για δική Του(2:7-8).

- Εξύψωσης – η περίοδος αυτή ξεκίνησε με την ανάστασή Του και την ανάληψή Του, και συνεχίζει τώρα κυβερνώντας πάνω στη δημιουργία.

«Γι' αυτό και ο Θεός τον ανέβασε πολύ ψηλά και του χάρισε το όνομα που είναι πάνω απ' όλα τα ονόματα. Έτσι, στο όνομα του Ιησού όλα τα επουράνια, τα επίγεια και τα υποχθόνια θα προσκυνήσουν, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός, για να δοξάζεται έτσι ο Θεός Πατέρας» (Φιλιππισίους 2: 9-11)

- ο Ένδοξος

Ο Χριστός ξανακέρδισε την ένδοξη μορφή Του, εξυψωμένος ως Κυβερνήτης του σύμπαντος, στον Οποίο κάθε πλάσμα προσκύνησε με υποταγή και δοξολογία.

- ο Ταπεινός

Ο Χριστός παρέμεινε ταπεινός, ακόμα και στην τιμημένη και ένδοξη κατάσταση - η διακυβέρνησή Του πάνω στη φύση είχε σκοπό να φέρει δόξα στον Πατέρα.

«...ζώντας με ομόνοια, έχοντας την ίδια αγάπη μεταξύ σας, έχοντας όλοι μία ψυχή, ένα φρόνημα· Μην κάνετε τίποτε από ανταγωνισμό ή από ματαιοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη ως θεωρεί καθένας τον άλλο ανώτερό του. Ας μη φροντίζει ο καθένας σας μόνο για ό,τι ενδιαφέρει τον εαυτό του, αλλά και για ό,τι ωφελεί τους άλλους» (Φιλιππισίους 2:2-4)

Η ταπείνωση μας βοηθά να υπομένουμε σε μια ζωή δίκαιη και στην πίστη:

- μας δίνει τη δυνατότητα να αγαπάμε και να τιμούμε τους άλλους και να βοηθάμε στις ανάγκες τους
- μας βοηθά να θυμόμαστε ότι ο Πατέρας αξίζει την εμπιστοσύνη και αφοσίωσή μας.

2. ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Ο Παύλος επέλεξε να επικεντρωθεί στην ευλογία ότι ο Χριστός κηρυσσόταν, ακόμα κι αν οι κήρυκες είχαν κακόβουλα κίνητρα (1:17-18)

«Οι πρώτοι διαδίδουν το χριστιανικό μήνυμα με ανταγωνιστική διάθεση κι όχι με αγνά ελατήρια, νομίζοντας ότι έτσι θα προσθέσουν ακόμη μεγαλύτερη θλίψη στα δεσμά μου... Και τι μ' αυτό ;Ένα πράγμα έχει σημασία: Ότι με κάθε τρόπο, είτε με υστεροβουλία είτε με ειλικρίνεια, ο Χριστός κηρύσσεται. Γι' αυτό χαίρομαι· κι ακόμη περισσότερο θα χαρώ» (Φιλιππισίους 1:17-18)

Η απόφαση να επικεντρωθεί στα θετικά τον βοήθησε να υπομείνει τα δεινά της φυλακής (4:6-8).

«Για τίποτε να μη σας πιάνει άγχος, αλλά σε κάθε περίπτωση τα αιτήματά σας να τα απευθύνετε στο Θεό με προσευχή και δέηση, που θα συνοδεύονται από ευχαριστία. Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό. Τέλος, αδερφοί μου, ό,τι είναι αληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, αξιαγάπητο, καλόφημο, ό,τι έχει σχέση με την αρετή και είναι άξιο επαίνου, αυτά να έχετε στο μυαλό σας» (Φιλιππισίους 4:6-8)

3. ΧΑΡΑ

Ο Παύλος επικεντρώθηκε στο να βρει χαρά με σκοπό να υπομείνει μέσα στις βασανιστικές συνθήκες που βίωνε (1:18-20).

«...κι ακόμη περισσότερο θα χαρώ, ¹⁹ γιατί ξέρω ότι τελικά με τις προσευχές σας και με την ενίσχυση του Πνεύματος του Ιησού Χριστού θα απελευθερωθώ Έχω την έντονη προσμονή κι ελπίδα ότι... με πολύ θάρρος θ' αγωνιστώ, ώστε να δοξαστεί ο Χριστός με όλο μου το είναι, είτε μ' αφήσουν να ζήσω είτε με καταδικάσουν να πεθάνω» (Φιλιππισίους 1:18-20)

Η χαρά του Παύλου δεν ήταν άρνηση του πόνου και των δεινών. Παρ' όλες τις ταλαιπωρίες του, πραγματικά ήταν σε θέση να κοιτάξει τα καλά στοιχεία στη ζωή και να χαίρεται γι' αυτά.

«Να χαίρεστε πάντοτε με τη χαρά που δίνει η κοινωνία με τον Κύριο. Θα το πω και πάλι: να χαίρεστε... Ο Κύριος έρχεται σύντομα. Για τίποτε να μη σας πιάνει άγχος...» (Φιλιππισίους 4:4-6)

Ο Παύλος ενθάρρυνε τους Φιλιππίσιους να έχουν χαρά επειδή ο Κύριος ήταν:

- βοήθεια σε καιρούς ανάγκης.
- ο βασιλιάς που θα επέστρεφε να εγκαθιδρύσει τη βασιλεία της ειρήνης σε όλη τη γη.

Γ. ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗΣ

Μέσω της υπηρεσίας τους οι Φιλιππίσιοι ενίσχυσαν το πνεύμα του Παύλου και τον ενδυνάμωσαν να υπομείνει (4:13-14).

«Όλα τα μπορώ χάρη στο Χριστό που με δυναμώνει. Καλά όμως κάνετε και μου συμπαρασταθήκατε στις δυσκολίες μου» (Φιλιππίσιους 4: 13-14)

Το δώρο των Φιλιππίσιων του έδωσε υλική στήριξη που κάπως ανακούφισε τα δεινά του, έτσι ώστε η εγκαρτέρησή του έγινε λίγο πιο εύκολη.

Ο Παύλος, αντίστοιχα, είχε την πρόθεση η διακονία του να βοηθήσει τους Φιλιππίσιους να υπομείνουν μέσα από τις δικές τους δοκιμασίες (1:3-4).

Μπορούμε επίσης να μάθουμε πολλά από τον τρόπο που οι Φιλιππίσιοι υπηρέτησαν τον Παύλο:

- παρέχοντας υλική στήριξη
- παρέχοντας ενθάρρυνσης
- σωματικά παρόντες

Μπορούμε να μάθουμε πολλά από τους τρόπους που ο Παύλος υπηρέτησε τους Φιλιππίσιους:

- προσευχή
- ενθάρρυνση να υπομένουν μέσω ενός ορθού δόγματος και πρακτικών συμβουλών
- ευσεβής ηγεσία

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗΣ

1. Περιγράψτε τη σχέση του Παύλου με την εκκλησία των Φιλιππών.
2. Συνοψίστε τα πρότερα και τα τωρινά παθήματα του Παύλου τον καιρό που έγραψε αυτή την επιστολή.
3. Ποιες ήταν οι συνθήκες στους Φιλιππούς όταν τους έγραψε ο Παύλος;
4. Πώς το να γνωρίζετε το ιστορικό πλαίσιο των Φιλιππίσιων σας βοηθάει να καταλάβετε γιατί ο Παύλος έγραψε αυτό που έγραψε;
5. Σε ποιους τομείς επέμενε ο Παύλος; Με ποιο μέσο επέμενε;
6. Τι είδους προτροπές πρόσφερε ο Παύλος στους Φιλιππίσιους στο να επιμείνουν;

7. Με ποιους τρόπους ο Παύλος επιβεβαίωσε τους Φιλιππίσιους στην εγκαρτέρηση τους;
8. Συνοψίστε τη συνολική δομή και το περιεχόμενο των επιστολών προς Φιλιππίσιους, επισημαίνοντας τα βασικά σημεία σε κάθε ενότητα.
9. Συνοψίστε τρεις πτυχές της φύσης της εγκαρτέρησης που αναφέρονται σε αυτό το μάθημα.
10. Εξηγήστε τρία χαρακτηριστικά της σωστής νοοτροπίας της εγκαρτέρησης.
11. Με ποιους τρόπους εκφράζει η εκκλησία τη διακονία της εγκαρτέρησης;
12. Πώς πρέπει η σύγχρονη εκκλησία να εφαρμόζει τις διδασκαλίες του Παύλου σχετικά με την εγκαρτέρηση ;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Ο Παύλος πάλεψε ανάμεσα στην επιθυμία του να φύγει και να είναι με τον Χριστό, και τη συνεχή χρησιμότητα της διακονίας του σε αυτή τη γη. Πώς μπορεί να σας βοηθήσει να επιμείνετε, το να γνωρίζετε ότι ο Θεός έχει έναν σκοπό για τον καθένα μας σε αυτή τη γη;
2. Ο Παύλος είχε πολλούς φίλους στους Φιλίππους που τον υπηρέτησαν, κάτι που του έδωσε μεγάλη ενθάρρυνση. Σας έχει υπηρετήσει κανείς σε ώρα ανάγκης; Τι αντίκτυπο είχε αυτό και πώς σας βοήθησε να επιμείνετε;
3. Πώς μπορεί η σωτηρία μας να είναι ασφαλής εν Χριστό (Ιωάννης 3:36· Ιωάννης 17:3· Εφεσ. 1:13-14· Ρωμ. 3:22-24), αλλά παράλληλα να συνεχίζει να εξαρτάται από την επιμονή μας στην πίστη;

4. Η αισιοδοξία που είχε ο Παύλος τον βοήθησε να επιμείνει τον καιρό της αποθάρρυνσης και των βασάνων. Πώς η καλλιέργεια μιας ευγνώμονης καρδιάς προς τον Θεό μας βοηθά να επιμένουμε;
5. Πώς μπορεί η αγαλλίαση στον Κύριο και η προσευχή για τις αγωνίες μας να μας φέρει ειρήνη και να μας βοηθήσει να επιμένουμε;
6. Πώς μπορεί η υπερηφάνεια να εμποδίσει την επιμονή μας;
7. Ποια είναι η πιο σημαντική γνώση που μάθατε από αυτή τη μελέτη;